

[Udenrigsministeren.]

på mulighederne for at medvirke til et forlig, når der måtte vise sig jordbund herfor.

Hvilke muligheder for en tilfredsstillende løsning af sagen den af byretten afsagte dom byder på, kan jeg ikke udtale mig om nu, men skulle der være betingelser tilstede for, at udenrigsministeriet i denne forbindelse kan yde nogen bistand indenfor de rammer, indenfor hvilke udenrigsministeriet overhovedet har mulighed for at virke i en sag af denne karakter, vil en sådan bistand selvsagt blive ydet af os. Vi vil følge sagens videre udvikling med den allerstørste opmærksomhed og vil, hvis Hebo fortsat skal sidde fængslet, gøre, hvad der står i vor magt for at få fængslingen bragt til en afslutning og en løsning tilvejebragt.

Tholstrup: At sagen er blevet gjort kompliceret, er vist klart for enhver, men det, det her drejer sig om, er, at en mand er blevet hængende fast i et paragrafnet. Det skulle efter min mening ikke være nødvendigt. Der er jo intet jerntæppe mellem de to hinanden venligtsindede civiliserede nationer, USA og Danmark. Der må kunne findes udveje. Det tilfredsstillende ikke mig, når ministeren siger, at der vil blive gjort alt, og så samtidig siger, at der er blevet gjort alt, for hvis dette er resultatet af, at der er gjort alt, hvad der kan gøres, er det et dårligt resultat. Jeg stillede spørgsmålet for at få at vide, hvad der er gjort, og hvad der bliver gjort. Jeg synes, svaret er utilfredsstillende, og jeg synes, der må kunne findes en udvej, så Hebo kommer på fri fod.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Selvom det ærede medlem hr. Tholstrup ikke kan forstå det, tror jeg, de øvrige medlemmer i salen kan forstå, at indtil der havde fundet en afgørelse sted med hensyn til forældremyndigheden over barnet, og så længe der blev ført så indgående forligsforhandlinger, som der blev ført mellem parterne i New York, måtte udenrigsministeriet indskrænke sig til det, vi har gjort. Den bistand, vi har ydet, har været stærk, og der er udført et stort arbejde af ambassadør Kauffmann og af generalkonsulatets personale for at bidrage til at få det forlig i stand, der ville have medført Hebos løsladelse. Men indtil det tidspunkt, indtil sagen havde nået det punkt, der her er tale om, ville der simpelthen ikke — og det bør det ærede medlem kunne forstå — være nogen mulighed tilstede for, at vi kunne

gribe ind hverken i en dansk domstols eller en amerikansk domstols behandling efter loven af det spørgsmål, der her forligger. Men jeg er enig med det ærede medlem hr. Tholstrup i — og det sagde jeg allerede i mit første indlæg —, at hvis Hebos fængsling fortsætter, efter at der nu ved en dansk domstol har fundet afgørelse sted af forældremyndigheden, vil der være mulighed for det danske udenrigsministerium for yderligere at tage sagen op og søge at udvirke, at Hebos fængslingskendelse ikke fortsat forlænges. Thi som jeg allerede har sagt, vi synes ikke, dette stemmer med vor retsopfattelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til udenrigsministeren.

Har udenrigsministeriets pressebureau fået til opgave at fungere som presseagentur for de politiske partier?

Aksel Larsen: Fredag den 26. januar om eftermiddagen henvendte udenrigsministeriets pressebureau sig telefonisk til hovedstadsbladernes udenrigsredaktion og til de private pressebureauer i København. Man meddelte, at materiale af stor interesse kunne afhentes i udenrigsministeriet. Materialet viste sig at være ordlyden af et opråb vedtaget af de socialdemokratiske partier i Sverige, Norge, Island og Danmark, for Danmarks vedkommende tiltrådt af det socialdemokratiske parti.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede udenrigsminister, om udenrigsministeriet har indledet en ny praksis, således at udenrigsministeriets pressebureau har fået til opgave at formidle de politiske partiers henvendelser til offentligheden og således fungere som presseagentur for de politiske partier.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Overfor det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har stillet mig i dag — og som han gav en lille tilføjelse ved at tale om „en ny praksis“ —, nemlig om udenrigsministeriets pressebureau har fået til opgave at fungere som presseagentur for de politiske partier, kan jeg ganske roligt svare, at det har udenrigsministeriets pressebureau ikke.

Jeg vil gerne sige et par ord om den sag, det ærede medlem her fremdrog. Jeg tror, at det ærede medlem efter at have hørt min redegørelse vil indrømme, at der ikke har været nogen anledning for ham til at stille dette spørgsmål, og tværtimod vil mene, at